

zał. nr 29 Odpis Wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 04 lipca 2007 r.

Odpis wyroku

Sygn. akt I ACa 517/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2007 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogusława Sieruga
Sędziowie: SA Maria Sokołowska (spr.)
SA Bogusław Kamiński
Protokolant: ref. stażysta Małgorzata Chełchowska

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2007 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa ELMOT Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w

Nowem

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "Energetyk" w Wejherowie

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 30 listopada 2006 r. sygn. akt IX GC 261/06

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy

U Z A S A D N I E N I E

Powód „ELMOT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Nowem domagał się zasądzenia od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej ENERGETYK w Wejherowie kwoty 218.388,46 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 0,2% dziennie oraz kosztami procesu. Uzasadniając pozew powód wskazał, iż wykonując zawartą z pozwaną umowę docieplenia ściany zewnętrznej budynków mieszkalnych położonych przy ulicach Spokojnej i Łąkowej w Redzie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów, podnosząc, iż na poczet umowy wypłacała powodowi zaliczki w różnych wysokościach i w różnych formach. Zaliczki powód wykorzystywał przy realizacji umowy, a następnie wystawiał faktury. W ocenie pozwanej powód, mimo że był do tego zobowiązany, do chwili obecnej nie przedstawił pozwanej pełnego rozliczenia wzajemnych płatności.

Pozwana stwierdziła, że to powód winien jej zwrócić nadpłaconą kwotę w wysokości 46.052,94 zł, o co pozwana dwukrotnie - 6 stycznia 2006r. i 7 lutego 2006r. się zwracała.

Pismem procesowym z 24 września 2006r. powód ograniczył powództwo o kwotę 200 złotych, żądając zasądzenia 218.188,46 złotych. Powód nie kwestionował żadnej z wpłat w formie przelewu, wskazanych w piśmie pozwanego z 6 stycznia 2006r., podnosząc jednocześnie, że wszelkie wpłaty dokonane przez pozwanego zaliczał na poczet należności najwcześniej wymaganych.

Nadto powód zakwestionował, aby otrzymał gotówkę oraz kwitował własnoręcznym podpisem odbiór szczegółowo wskazanych kwot zarzucając, że podpisy na pokwitowaniach są

sfalszowane. Na powyższe okoliczności powód domagał się przeprowadzenia wskazanych dowodów.

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2006r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty procesu.

Sąd ten ustalił, iż w dniu 24 września 2002r. w Wejherowie strony zawarły umowę na mocy, której powód miał wykonać docieplenie budynków mieszkalnych pozwanej w Redzie, Wejherowie, Lęborku i Gniewinie. Strony przewidziały koniec prac na 30 października 2010 roku.

Powód wykonał określone przedmiotową umową prace w budynkach mieszkalnych przy ul. Spokojnej 29 i 39 oraz ul. Łąkowej 31 w Redzie. Pozwana nie miała zastrzeżeń, co do sposobu wykonania prac przez powoda.

Pozwana udzielała systematycznie powodowi zaliczek na poczet przyszłego wynagrodzenia za wykonane prace. Zaliczki były wpłacane w formie przelewu lub gotówkowo.

Łączna wartość wpłaconych przez pozwaną zaliczek wynosi 1.794.201,85 złotych. Powód pokwitował odbiór zaliczek wpłaconych gotówką.

Pozwana, poza wpłatami na poczet faktur nr 084, 085, 034/G, 044/G, 044, 058/G, 059/G, 071/G, 040/G nie określiła sposobu zarachowania wpłaconych zaliczek. Nie uczynił tego również powód.

W związku z wykonaniem umowy powód wystawił faktury Vat nr 025/G, 026/G, 039/G, 040/G, 035/G, 057/G na łączną kwotę 218.188,46 złotych, które zostały odebrane przez osoby upoważnione przez pozwaną.

Łącznie w ramach współpracy w wykonaniu przedmiotowej umowy powód wystawił faktury pozwanemu na kwotę łącznie 1.750.603,18 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty i kserokopie dokumentów złożonych w sprawie,

których treść i autentyczność nie była przez strony kwestionowana.

Sąd ten oparł także na kwestionowanych przez powoda dowodach z dokumentów dołączonych przez pozwaną spółdzielnię do odpowiedzi na pozew. Powód w piśmie procesowym wniesionym 5 października 2006 roku stwierdził, że podpisy na pokwitowaniach przedłożonych do akt sprawy są sfałszowane i wniósł o przeprowadzenie szeregu dowodów na tę okoliczność. Sąd I instancji oddalił wnioski dowodowe powoda z uwagi na prekluzję dowodową. W ocenie Sądu dowody na powyższą okoliczność powód powinien był przedstawić już w pozwie. Sąd ten podniósł, iż reprezentant powoda - prezes zarządu Jarosław Wasilewski na rozprawie w dniu 7 listopada 2006 roku oświadczył: „pod koniec zeszłego roku dowiedziałem się, że dowody przyjęcia gotówki wystawione przez pozwanego nie są wystawione przeze mnie i są sfałszowane”. Pozew wniesiono 10 maja 2006 roku, a zatem powód od około sześciu miesięcy miał świadomość sfałszowania jego podpisu na dowodach kwitujących odbiór gotówki. Otrzymał szczegółowe rozliczenie wystawionych przez siebie faktur i dokonanych przez pozwaną wpłat, na które nie udzielił odpowiedzi.

W tych warunkach - zdaniem Sądu Okręgowego - uwzględnienie wniosków dowodowych powoda naruszyłoby prawo strony przeciwnej do sprawiedliwego procesu. Umożliwienie powodowi wskazania i przeprowadzenia dalszych dowodów, oprócz przedstawionych w pozwie naruszałoby dyspozycję art. 479¹² § 1 kpc.

Sąd I instancji nie znalazł też podstaw do przyjęcia, że powołanie przedmiotowych dowodów już w pozwie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła później.

Z protokołu rozprawy wynika, iż powodowi znana była treść pisma z dnia 6 stycznia 2006r. Wobec czego powód wiedział o wzajemnych rozliczeniach długo przed wniesieniem